

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 10 december 1998

Nr 908—920

INNEHÅLL

Nr		Sidan
908	Lag om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen	2497
909	Lag om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen	2499
910	Lag om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten ...	2500
911	Lag om ändring av 3 och 4 § lagen om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift, arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares barnbidragsavgift för 1999	2501
912	Lag om ändring av 1 a § lagen om bindande av de i folkpensionslagen stadgade pensionerna och understöden vid levnadskostnaderna	2503
913	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av folkpensionslagen	2504
914	Lag om ändring av 26 § folkpensionslagen	2505
915	Lag om ändring av 6 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare	2506
916	Lag om ändring av familjepensionslagen	2507
917	Lag om ändring av 2 a § lagen om vårdbidrag för barn	2509
918	Lag om ändring av lagen om handikappbidrag	2510
919	Förordning om ändring av 1 § förordningen om arbetsgivares socialskyddsavgift	2511
920	Förordning om ändring av 1 § förordningen om pension för lantbruksföretagare	2512

Nr 908

Lag

om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 59 § samt 59 a § 2 och 3 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 59 § i lagarna 307/1982 och 1595/1991 samt 59 a § 2 och
3 mom. i sistnämnda lag, som följer:

59 §

Pensionsanstaltens fonder är folkpensionsfonden, sjukförsäkringsfonden och pensionsansvarsfonden. Om sjukförsäkringsfonden bestäms i sjukförsäkringslagen.

Utgifterna för folkpensionsförsäkringen betalas ur folkpensionsfonden. Folkpensionsfondens med det främmande kapitalet minskade finansieringstillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst fyra procent av de årliga betalda totalutgifterna för folkpensionsförsäkringen (*finansieringstillgångarnas minimibelopp*). Om intäkterna av folkpensionsfonden, i vilka även inräknas betalningar enligt 62 §, inte räcker till för uppnå-

ende av finansieringstillgångarnas minimibelopp, betalas den bristande delen av statens medel (*garantibelopp*). Staten skall månatligen betala förskott på garantibeloppet på det sätt som närmare bestäms genom förordning.

Utöver vad som i 2 mom. bestäms om statens andel av utgifterna för folkpensionsförsäkringen, skall staten till folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att folkpensionsfondens likviditet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad (*likviditetsbelopp*).

Angående förvaltningen av medel som med stöd av sjukförsäkringslagen och i arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter inflyter

RP 179/1998
ShUB 24/1998
RSv 173/1998

till folkpensionsanstalten bestäms i sjukförsäkringslagen.

Pensionsanstaltens tillgångar skall i bokslutet tas upp till högst gängse värde.

59 a §

— — — — —
Vid uträkningen av pensionsansvaret iaktas i tillämpliga delar de grunder som anges i 6 kap. lagen om pensionsstiftelser (1774/1995).

För täckning av pensionsansvaret och betalning av pensioner skall bidrag betalas ur folkpensions- och sjukförsäkringsfonden. För täckning av pensionsansvaret skall bidrag årligen betalas så att minst 19 procent av pensionsansvaret blir täckt. Av pensionsansvaret kan högst 41 procent täckas. Genom bidrag får denna nivå inte överskridas annat än tillfälligt.
— — — — —

Denna lag träder i kraft den 31 december 1998.

För uppnående av minimibeloppet av folkpensionsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998—2001 vid behov ur sjukförsäkringsfonden medel till folkpensionsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som föreskrivs i 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen.

Den nivå om 41 procent för pensionsansvarsfonden som föreskrivs i 59 a § 3 mom. i denna lag bör uppnås före utgången av 2010. Till pensionsansvarsfonden kan betalas bidrag till ett större belopp än ett balanserat uppnående av täckningsnivån förutsätter, om detta sker genom överföringar av pensionsanstaltens investerings- och anläggningstillgångar och genom värdeuppskrivningar som gäller dem.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 909

L a g**om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 59 §, sådan den lyder i lagarna 646/1966, 591/1967, 471/1981, 1255/1989, 1596/1991 och 1714/1991, som följer:

59 §

Utgifterna för sjukförsäkringen betalas ur sjukförsäkringsfonden. Sjukförsäkringsfondens med det främmande kapitalet och reserverna minskade finansieringstillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst åtta procent av de årliga betalda totalutgifterna för sjukförsäkringen (*finansieringstillgångarnas minimibelopp*). Om intäkterna av sjukförsäkringsfonden inte räcker till för uppnående av finansieringstillgångarnas minimibelopp, betalas den bristande delen av statens medel (*garantibelopp*). Staten skall månatligen betala förskott på garantibeloppet på det sätt som närmare bestäms genom förordning.

Minimidagpenningkostnaderna i samband med moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningarna samt specialvårdspenningarna finansieras av statens medel. Staten skall månatligen betala förskott på statens andel på det sätt som närmare bestäms genom förordning.

Utöver vad som i 1 och 2 mom. bestäms om statens andel av utgifterna för sjukförsäkringen, skall staten till folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att sjukförsäkringsfondens likviditet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad (*likviditetsbelopp*).

Till utgifterna för sjukförsäkringen hänförs, utöver utgifterna enligt denna lag, 60 procent av folkpensionsanstaltens förvaltningskostnader.

Denna lag träder i kraft den 31 december 1998. Lagens 59 § 2 mom. träder dock i kraft först den 1 januari 1999.

För uppnående av minimibeloppet av sjukförsäkringsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998—2001 vid behov ur folkpensionsfonden medel till sjukförsäkringsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det minimibelopp av finansieringstillgångarna som bestäms i 59 § 2 mom. folkpensionslagen.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 910

L a g

om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Utän hinder av 59 § 2 mom. folkpensionslagen och 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen betalar staten 1999 av det garantibelopp som avses i de nämnda lagrummen sammanlagt 500 miljoner mark mindre till folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden än vad som behövs för uppnående av det föreskrivna minimibeloppet av folkpensionsfondens med det främmande kapitalet minskade finansieringstillgångar samt av

sjukförsäkringsfondens med det främmande kapitalet och reserverna minskade finansieringstillgångar.

Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 500 miljoner mark till utgången av 2001.

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till den 31 december 2001.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 911

Lag

om ändring av 3 och 4 § lagen om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift, arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares barnbidragsavgift för 1999

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 juli 1998 om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift, arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares barnbidragsavgift för 1999 (513/1998) 3 § samt 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten som följer:

3 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Utan hinder av vad lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) föreskriver om beloppet av och grunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift uppbärs arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på det sammanräknade beloppet av till en arbetstagare under 1999 utbetald sådan lön på vilken förskotts-innehållning skall verkställas och den del av i 77 § inkomstskattelagen avsedd arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar. Till den del av arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar räknas dock inte av arbetsgivaren betalda ersättningar för kostnader som föranleds av arbetet till den del ersättningarna är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Avgiften är följande:

1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk (627/1987), hos kommunerna och samkommunerna samt de kommunala affärsverken, hos den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och

kyrkliga samfälligheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 1,60 procent,

2) hos staten och andra statliga inrättningar än de affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk samt hos landskapet Åland 2,85 procent.

4 §

Arbetsgivares folkpensionsavgift

Utan hinder av vad folkpensionslagen (347/1956) föreskriver om beloppet av och grunden för arbetsgivares folkpensionsavgift uppbärs arbetsgivares folkpensionsavgift på det sammanräknade beloppet av till en arbetstagare under 1999 utbetald sådan lön på vilken förskotts-innehållning skall verkställas och den del av i 77 § inkomstskattelagen avsedd arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar. Till den del av arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar räknas dock inte av arbetsgivaren betalda ersättningar för kostnader som föranleds av arbetet till den del ersättningarna är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser

som utfärdats med stöd av den. Avgiften är följande:

2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk, hos den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfälligheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 3,15 procent,

3) hos staten och andra statliga inrättning-

ar än de affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk samt hos landskapet Åland 3,95 procent.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 912

L a g**om ändring av 1 a § lagen om bindande av de i folkpensionslagen stadgade pensionerna och understöden vid levnadskostnaderna**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 a § lagen den 8 juni 1956 om bindande av de i folkpensionslagen stadgade pensionerna och understöden vid levnadskostnaderna (348/1956), sådant detta lagrum lyder i lag 1496/1995, ett nytt 2 mom. som följer:

1 a §

— — — — —
Vid beräkningen av förändringen i levnadskostnaderna beaktas inte i fråga om de förmåner som avses i 1 mom. den stegring i levnadskostnaderna som inträffat från oktober 1994 till oktober 1997.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 december 1998

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 913

Lag**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av folkpensionslagen**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 18 december 1995 om ändring av folkpensionslagen (1491/1995), sådant det lyder i lag 980/1996, som följer:

Basdel och tilläggsdel som har börjat innan denna lag trädde i kraft betalas enligt den lag som gällde vid ikraftträdandet. Om pensionen inte omfattar tilläggsdel, är basdelens fulla belopp 2 316 mark om året från och med den 1 januari 1996 eller från den tidpunkt då tilläggsdelen upphör. Detta pensionsbelopp minskas med 20 procent den 1 februari 1997 och den 1 februari 1998. Pensionen minskas vidare med 17,3 procent från och med den 1 januari 1999, med 20 procent från och med den 1 januari 2000 och den 1 januari 2001 samt med 2,7 procent från och med den 1 januari 2002. Statsrådet kan sänka ovan nämnda minskning för sådana pensionstagare hos vilka nettobeloppet av den beräknade totala pensionen skulle minska på grund av att de indexförhöjningar som fastställts med stöd av 9 § lagen om pension för arbetstagare och lagen om bindande av de i folkpensionslagen stadgade pensionerna och understöden vid levnadskostnaderna sammanlagt blir mindre än beloppet av den årliga minskning av folkpensionen som avses i denna lag. På motsvarande sätt kan statsrådet höja minsk-

ningen i fråga. Procentbeloppet uträknas i början av februari 1997 och 1998 samt därefter i början av varje år på ovan nämnda 2 316 mark med beaktande av folkpensionernas indexbundenhet. På ovan nämnda sätt förfars även då en pension som beviljats för viss tid och som börjat före ikraftträdandet förlängs eller arbetslöshetspension ändras till invaliditetspension eller arbetslöshets- eller invaliditetspension ändras till ålderdomspension. Ett skriftligt beslut om ändring av basdelen så att den från och med den 1 januari 1996 börjar överensstämma med denna ikraftträdelsebestämmelse ges endast på begäran.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

De belopp som anges i denna lag motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket storleken av de folkpensioner som skulle betalas i mars 1981 har räknats ut.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 914

L a g
om ändring av 26 § folkpensionslagen

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 26 § 1 mom. folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956), sådant det lyder
 i lagarna 986/1988, 1491/1995 och 979/1996, en ny 3 a-punkt som följer:

26 §
 Vid fastställande av folkpension beaktas
 till personen varaktigt utgående

3 a) olycksfallspension och livränta enligt
 lagen om rehabilitering som ersätts enligt
 lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991)
 samt ersättning för inkomstbortfall och in-
 validpension enligt lagen om rehabilitering
 som ersätts enligt trafikförsäkringslagen
 (626/1991);

Denna lag träder i kraft den 1 januari
 1999.

Lagen tillämpas i de fall då den förmån
 som avses i 26 § 1 mom. 3 a-punkten börjar
 den 1 januari 1999 eller därefter.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
 förutsätter får vidtas innan lagen träder i
 kraft.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

RP 141/1998
 ShUB 25/1998
 RSv 176/1998

2 480301/121

L a g**om ändring av 6 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 juli 1978 om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) det inledande stycket i 6 § 2 mom. samt 6 § 2 mom. 5, 10 och 12 punkten,

dess lagrum sådana de lyder, det inledande stycket i 6 § 2 mom. i lag 112/1982, 6 § 2 mom. 5 punkten i lag 1488/1995, 6 § 2 mom. 10 punkten i lag 985/1994 och 6 § 2 mom. 12 punkten i lag 981/1996, som följer:

6 §

Som årsinkomst räknas likväl inte (*prioriterade inkomster*)

5) förmån som för återställande eller förbättrande av arbets- eller förvärvsförmågan betalas för rehabiliterings- eller utbildningstid, med undantag för rehabiliteringsstöd enligt en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som avses i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, dagpenning, olycksfallspension och livränta enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991) samt ersättning för inkomstbortfall och invalidpension enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/1991);

10) vårdarvode som grundar sig på ett sådant avtal om närståendevård som avses i 27 b § socialvårdslagen;

12) förmåner som betalas från utlandet och som motsvarar de förmåner som anges som

prioriterade inkomster i 2, 3, 4, 4 a samt 5—11 punkten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

En förmån som avses i 6 § 2 mom. 5 punkten i denna lag och som ges enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring samt enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen skall räknas som inkomst i enlighet med denna lag om förmånen börjar den 1 januari 1999 eller därefter.

Om en person får bostadsbidrag när denna lag träder i kraft, skall bidrag för hemvård av barn enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) och förmån enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) beaktas som inkomst när bostadsbidraget efter att denna lag har trätt i kraft justeras enligt 8 § av någon annan orsak.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 916

Lag

om ändring av familjepensionslagen

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i familjepensionslagen av den 17 januari 1969 (38/1969) det inledande stycket i 15 b § 3 mom., 15 b § 3 mom. 9, 10 och 12 punkten samt 30 § 1 mom. 4 och 5 punkten, dessa lagrum sådana de lyder, det inledande stycket i 15 b § 3 mom. och 15 b § 3 mom. 9 punkten i lag 1489/1995, 15 b § 3 mom. 10 punkten i lag 982/1994 och 15 b § 3 mom. 12 punkten i lag 982/1996, 30 § 1 mom. 4 punkten i lag 104/1990 och 30 § 1 mom. 5 punkten i lag 1550/1993, samt

fogas till 28 §, sådan den lyder i nämnda lag 104/1990 och i lag 947/1992, ett nytt 4 mom. samt till 30 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lagar 104/1990 och 1550/1993 samt i lag 982/1996, nya 6 och 7 punkter som följer:

15 b §

Som årsinkomst räknas likväl inte (*prioriterade inkomster*)

9) förmån som för återställande eller förbättrande av arbets- eller förvärvsförmågan betalas för rehabiliterings- eller utbildningstid, med undantag för rehabiliteringsstöd enligt en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som avses i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, dagpenning, olycksfallspension och livränta enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991) samt ersättning för inkomstbortfall och invalidpension enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/1991);

10) vårdtillägg för stöd för hemvård av barn enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996);

12) pension och ersättning som betalas från utlandet, om så följer av internationella avtal som är bindande för Finland, samt förmåner som betalas från utlandet och som motsvarar de förmåner som anges som prioriterade inkomster i 2—5, 7—9 och 11 punkten.

28 §

Barnpensionens grundbelopp och kompletteringsbelopp betalas inte ut, om deras sammanlagda belopp är mindre än 15 mark per månad.

30 §

Efterlevandepensionens kompletteringsbelopp bestäms enligt 15 b, 15 d och 15 f §§. Av pensionstagarens arbetsinkomst beaktas dock endast 60 procent när årsinkomsten fastställs. Som arbetsinkomst anses löneinkomst samt den del av inkomst av rörelse,

yrke, gårdsbruk eller någon annan förvärvsverksamhet som skall anses som skälig ersättning för det arbete som har utförts i ovan avsedd förvärvsverksamhet. Som arbetsinkomst betraktas också

4) arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993),

5) dagpenning på grund av arbetsoförmåga eller någon därmed jämförbar ersättning för förlorad förvärvsinkomst, om ersättningen betalas för ett år eller en kortare tid, dock inte dagpenning enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring och inte heller ersättning för inkomstbortfall enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen,

6) förmån enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) samt annan förmån som ersätter inkomstbortfall och betalas för utbildningstiden, samt

7) vårdpenning och partiell vårdpenning inom stödet för hemvård av barn och vårdpenning och vårdtillägg inom stödet för privat vård av barn enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn samt kommundillägg.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

En förmån som avses i 15 b § 3 mom. 9 punkten i denna lag och som ges enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring samt enligt lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen skall räknas som inkomst i enlighet med denna lag om förmånen börjar den 1 januari 1999 eller därefter.

Om ett barn får pension när denna lag träder i kraft, skall 28 § 4 mom. tillämpas när pensionen efter att lagen har trätt i kraft justeras nästa gång av någon annan orsak.

Om en person får efterlevandepensionens kompletteringsbelopp när denna lag träder i kraft, skall stöd för hemvård av barn enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn och en förmån enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning beaktas som inkomst när kompletteringsbeloppet efter att denna lag har trätt i kraft justeras enligt 17 § familjepensionslagen av någon annan orsak.

De belopp som anges i denna lag motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket storleken av de folkpensioner som skulle betalas i mars 1981 har beräknats.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 917

L a g**om ändring av 2 a § lagen om vårdbidrag för barn**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 2 a § lagen den 4 juli 1969 om vårdbidrag för barn (444/1969), sådant detta lagrum lyder i lag 550/1993, ett nytt 2 mom. som följer:

2 a §

Vårdbidrag betalas inte ut om dess belopp är mindre än 22 mark per månad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Om ett barn får vårdbidrag när denna lag

träder i kraft, skall 2 a § 2 mom. tillämpas när vårdbidraget efter att denna lag har trätt i kraft justeras nästa gång av någon annan orsak.

Det belopp som anges i denna lag motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket storleken av de folkpensioner som skulle betalas i januari 1986 har beräknats.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 918

L a g**om ändring av lagen om handikappbidrag**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 februari 1988 om handikappbidrag (124/1988) 8 §, sådan den lyder i lag 985/1996, samt
fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

2 a §

En i Finland bosatt finsk medborgare har rätt till handikappbidrag, om han efter att ha fyllt 16 år har varit bosatt i Finland i minst tre år. En person som inte är finsk medborgare har rätt till handikappbidrag om han efter att ha fyllt 16 år har varit bosatt i Finland oavbrutet i minst fem år omedelbart innan förmånen börjar.

En person har dock utan hinder av det i 1 mom. angivna kravet på tre eller fem års boende rätt till handikappbidrag, om hans sjukdom har brutit ut eller hans handikapp har uppkommit när han varit bosatt i Finland och innan det har förflutit fem år från det att han fyllt 16 år eller om han när han

fyller 16 år får vårdbidrag enligt lagen om vårdbidrag för barn (444/1969).

8 §

Om inte något annat bestäms i denna lag, iakttas dessutom i tillämpliga delar 1 d, 35—39, 39 b, 40, 42, 43, 44—46, 67, 69 och 75 §, 79 § 1 och 4 mom. samt 80—83, 83 a, 84—86, 88 och 88 a § folkpensionslagen samt lagen om bindande av de i folkpensionslagen stadgade pensionerna och understöden vid levnadskostnaderna (348/1956).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 919

Förordning**om ändring av 1 § förordningen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 8 december 1978 om arbetsgivares socialskyddsavgift (940/1978) 1 §, sådan den lyder i förordning 1281/1997, som följer:

1 §

Av det sammanlagda beloppet av lön som under 1999 betalats till arbetstagaren och på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och den andel som betalats i pengar av sådan arbetsinkomst utomlands som avses i 77 § inkomstskattelagen (1535/1992) utgör socialskyddsavgiften:

1) för privata arbetsgivare och för sådana statliga affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/1987):

a) 4,00 procent,

b) 5,60 procent, om beloppet av de normala avskrivningar som en arbetsgivare som idkar affärsverksamhet och är skyldig att betala inkomstskatt till staten eller en i 4 § 1 mom. 1 punkten inkomstskattelagen avsedd näringsammanslutning som idkar affärsverksamhet uppgivit i skattedeklarationen för 1997, och som gjorts på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, överstiger 300 000 mark och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som utbetalts under samma skatteår, eller

c) 6,50 procent, om beloppet av de avskrivningar som nämns i underpunkt b överstiger 300 000 mark och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som utbetalts under nämnda tid,

2) 4,75 procent för kommuner och samkommuner samt för kommunala affärsverk, för den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfälligheter samt för ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar, och

3) 6,80 procent för staten och för andra statliga inrättningar än de affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk samt för landskapet Åland.

Om arbetsgivarens räkenskapsperiod inte har löpt ut år 1997, används vid fastställandet av storleken av socialskyddsavgiften för en privat arbetsgivare de uppgifter som lämnats i skattedeklarationen för 1996 samt de löner som betalats ut under motsvarande tid.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 920

Förordning**om ändring av 1 § förordningen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 4 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 7 november 1969 om pension för lantbruksföretagare (667/1969)
1 § 1 mom., sådant det lyder i förordningen 85/1977, som följer:

1 §

Vid tillämpningen av 2 § 2 mom. lagen
om pension för lantbruksföretagare indelas
landet i tre områden som följer:

1) *Södra Finland*, vartill hör landskapen
Åland, Nyland, Egentliga Finland, Östra Ny-
land, Egentliga Tavastland, Päijänne-Tavast-
land, Kymmenedalen och Södra Savolax i
sin helhet;

av landskapet Satakunta alla kommuner
utom Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää,
Karvia, Merikarvia, Norrmark, Påmark,
Björneborg och Siikainen;

av landskapet Birkaland alla kommuner
utom Ikalis, Kihniö, Kuru, Mänttä, Parkano,
Ruovesi, Vilppula och Virdois, samt

av landskapet Södra Karelen alla kommu-
ner utom Uukuniemi, samt

av landskapet Mellersta Finland alla kom-
muner utom Kannonkoski, Karstula, Keuruu,
Kinnula, Kivijärvi, Konnevesi, Kyyjärvi,
Multia, Pihtipudas, Pylkönmäki, Saarijärvi,

Sumiainen, Suolahti, Viitasaari och Ääne-
koski;

2) *Mellersta Finland*, vartill hör landska-
pen Norra Savolax, Norra Karelen och Södra
Österbotten i sin helhet;

av landskapen Satakunta, Birkaland, Södra
Karelen och Mellersta Finland alla kommu-
ner utom de som hör till Södra Finland,
samt

av landskapet Österbotten alla kommuner
utom Kronoby, Larsmo, Pedersöre och Ja-
kobstad;

3) *Norra Finland*, vartill hör landskapen
Mellersta Österbotten, Norra Österbotten,
Kajanaland och Lappland i sin helhet, samt

av landskapet Österbotten alla kommuner
utom de som hör till Mellersta Finland.

Denna förordning träder i kraft den 1 ja-
nuari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 908—920, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1998